

ROLUL FONDURILOR STRUCTURALE

Drd. ARDELEAN CIPRIAN GEORGE¹

Rezumat

Fondurile structurale sunt o parte integrantă a politicilor Uniunii Europene. Acestea contribuie la punerea în aplicare a politicilor regionale, sociale sau agricole în țările membre. Intervențiile fondurilor structurale joacă un rol crucial în îmbunătățirea coeziunii sociale și economice a Uniunii Europene. O atenție aparte se acordă fondurilor structurale aferente regiunilor Obiectiv 1, care au rămas în urmă în ceea ce privește PIB-ul lor pe cap de locuitor. Valoarea acestui indicator este mai mică de 75 la sută din media Uniunii Europene. Suma de investiții, care este finanțată prin fondurile structurale de la Uniunea Europeană este substanțială și, prin urmare, legislația acesteia impune evaluarea fondurilor structurale.

Cuvinte cheie: *fonduri structurale, Uniunea Europeană, investiții, produs intern brut*

Clasificarea JEL: G32, N14, F21, O47

1. Introducere

În jurul anului 2005, Consiliul European a luat decizia de relansare a Strategiei de la Lisabona concentrându-se pe un nou obiectiv: "creștere economică și crearea de locuri de muncă", antrenând în acest proces resurse naționale și europene. În acest sens, statele membre au trebuit să dezvolte un Program Național de Reformă, care a stabilit domeniile specifice care, din perspectiva lor, au nevoie de îmbunătățiri. Cu aceste recomandări, ghidurile Strategice Comunitare au fost adoptate oficial în 2006. Stabilirea priorităților pentru noua generație de programe privind Politica de Coeziune, proiectul prevede viitoarele programe privind Politica de Coeziune pentru a viza resursele pe trei priorități (Bachtler și McMaster, 2007):

- ✓ îmbunătățirea atractivității statelor membre, regiunilor și orașelor;
- ✓ încurajarea inovării, antreprenoriatului și a creșterii economiei bazate pe cunoaștere;
- ✓ crearea de noi locuri de muncă.

Mai mult, statele membre au fost invitate să proiecteze Cadrul Strategic Național de Referință (CSNR) bazat pe o analiză aprofundată a disparităților de dezvoltare, a punctelor slabe și a potențialului regiunilor, având în vedere obiectivele Agendei de la Lisabona. Acest lucru va servi ca punct de referință pentru programarea fondurilor (Decizia Consiliului 2006/702/CE). Astfel, pot fi identificate șapte tipuri de obiective de dezvoltare printre strategiile naționale ale statelor membre. Cu toate acestea, ele pot fi grupate în trei categorii principale, reflectând eligibilitatea țărilor pentru Fondurile de Coeziune (Bachtler și McMaster, 2007): competitivitate regională și strategiile de angajare (accentul principal este pus pe inovație și antreprenoriat calitativ), strategii mixte (se referă la o combinație între Convergență și Competitivitate Regională, care determină statele membre să sprijine atât creșterea economică, ocuparea forței de muncă și dezvoltarea durabilă, precum și inovarea, tehnologia, formarea profesională și antreprenoriatul) și strategii de convergență (angajamentul general prevede investițiile publice, dezvoltarea infrastructurii, formarea de resurse umane și îmbunătățirea calității mediului).

¹ Academia Română, Institutul Național de Studii Economice, ardeleanc@yahoo.com

